

ПЕРЕДПЛАТА

на „Буковину“ вносять
на цілий рік 10 ар. — кр.
на чверть року 2 „ 50 „
місячно 1 „ — „
для награвців 20 рублів або
40 франків.

Поодинокі числа по 6 кр.
в бюрі газет Л. Геровіца в
Чернівцях, ул. головна ч. 17.

БУКОВИНА

ВИХОДИТЬ

щодня крім неділя і ру-
ських свят о год. 5. по пол.

Редакция і Адміністрация
„Буковини“ находять ся в
Чернівцях (ул. Петровіча
ч. 2.)

Оголошення приймає ся за
оплатою 6 кр. від стрічки;
а в „Наддніпряні“ по 10 кр.
від стрічки.

Справи нашої держави.

Австрійська рада державна радила в останній часі над дуже важними справами, як підвищення платні державних урядників, професорів середніх шкіл і університетів, над заложенням фідейкомісу Чарториских, розпочала наради над законом біржевим, законом о внесенню газетного stemля і бюджетову розправу. Коли розходило ся о підвищення платні державних урядників, правительство заявило, що не може з огляду на державні фінанси сповнити жадане бюджетової комісії, аби то підвищення наступило вже з днем 1-го липня 1897 р. Хоч і як симпатичне було внесення більшості бюджетової комісії, хоч як послы були переконані о потребі такого підвищення платні, то таки не дасть ся заперечити, що супроти фінансових труднощій мусіли всі уступити, мусіть і урядники ждати ще один або півтора року, поки їх справедливі бажання сповняться. Цікаво було при тій розправі, що ліберальна лівця дуже побивала ся за речником 1-го липня 1897 р., а толкують се тим, що ліберали хочуть тим способом знову здобути собі симпатії державних урядників своїми внесеннями „хто дасть більше,“ як назвав їх внесення міністер фінансів. Ну, не вдала ся їм штука, пізнав світ їх заміри і все остало ся при ста-

рім: лібералам не здобули їх довлезні промови ні трохи симпатій. Більше фаховою була нарада над підвищенням платні університетських професорів. З промов всіх послів видно було старане, додати австрійським університетам як найбільшого значіння, блиску, поставити їх на висоті їх задачі, так щоби они видержали конкуренцію головню з німецькими університетами. Для Славян замітна ще промова пос. Зіса (ліберала), котрий виказував, що на правничих виділах змагає ся славянський елемент; а позаяк Славяни зарозом знають і німецьку мову, то з часом адміністративна власть перейде цілковито в руки Славян, а сего страхає ся пос. Зіс. Нам таріч зовсім не виглядає так страшно, бо Німців все ще є в адміністративних урядах (от хоч би і в нас на Буковині) аж надто багато, а зрештою коли-б в сім напрямі перемогли Славяни, то чей же є закон, котрих они мають придержувати ся. Чого-ж отже було пос. Зісови страхати Австрію якоюсь славянською марою?

При нараді над заложенням фідейкомісу Чарториских більшість бесідників промавляла взагалі против закладання фідейкомісів, бо таким способом усуває ся фідейкомісарні ґрунта від можности парцеляції і продажі. Аж коли міністер Рітнер з чисто правничого становища виказав користі сего фідейкомісу, іменню задля музею в Кра-

кові, більшість палати прихлипла ся до правительственного проекту. Рускі послы голосували за тим проектом вже тому, бо в тім музею переховує ся багато руских рукописей.

Нарада над біржевим законом ще не скінчила ся, однак певно є, що більшість палати прийме той закон. Після него будуть біржеві інтереси більше оподатковані, отже цілком зрозуміло, що ліберали страшно боронили біржу, немов би дійсно біржеві спекулянти не могли оплачувати більших податків.

Бюджетова розправа потребує довший час, так що міжтим наступлять різдвяні ферії, а по них покінчать ся ті наради. З руских послів записаний до голосу пос. Барвіньський, а з буковинських др. Стефанович. Пос. Барвіньський уже промавляв, між иньшим і за підвищенням конгрун для руско-католицьких священиків.

Як доносять з Відня, буде рада державна радити до 19-го с. м., а опісля в перших днях січня, по чім зійдуть ся краєві сейми, аби поладити біжучі справи, що мабуть буде тревати до половини лютого. В марті мають відбутися вибори до ради державної, а в квітні мабуть прийде під нараду австро-угорська угода.

Ся вельми важна справа поступила один крок наперед. Угорське міністерство виповіло нашому правительству митовий і

2) Дещо про курене тютюну.

Після власного досвіду

написав

Т. знад Прута.

(Далше).

Курничої компанії почетні члени.

Під попереднім заголовком представив я два головні типи курців. Тепер виводжу на сцену третій.

Священик, отець Пантелімон, уже досить старий. Він примірний душпастир. Трудолюбивий, лагідний, привітний, але де треба, то і строгий і неумолимий. Тільки лихо знає, як его причіпалась одна не священича привычка: він курить, хоть, говорять, стара школа у священиків була того погляду, що сам біс винайшов тютюн. І не треба би ему на наш погляд курити, бо він властиво не курить, а просто мализує. Таке „іскушення“... О. Пантелімон тягне дим лиш у рот, не впускаючи его в легке, і скоренько впускає на двір. От так собі бавить ся мов дитина. Він чоловік світлий, знає, що дим легким шкодить, і зовсім би не курив, та не хоче лишитись назад товариства. Курить тільки на позір, та часом з привычки говорить: „Такое іскушение! Прости Господи...“

Сей образчик курців цілком новинний, хіба, що гріш на пустяки тратять. О нім споминаю лиш для завершення розділу.

Що повинно ся курити?

Кожний знає, що так як курець курецю, так і одна сорта тютюну другій не рівна. Є міцні сорти і легкі, є дорогі і є дешеві, більше і менше ароматичні. То що-ж курити? Догляну ціни тютюну рішає звичайно кишеня курця. І ту сорту, котру уживає приміром багатий дід, не може собі дозволити бідний урядник. Звичайно бувають дорожні сорти і смачніші і менше шкодливі здоровлю. Але менше заможні мусіть дорогі сорти при своїм виборі цілком з виду опустити і обмежитись на скілька сорт, що ціною релятивно мало різняться ся. І тут знов ставить ся питання: що повинно ся курити?

Рішати повинен смак. Я пробую пр. 5 сорт, і смак мій меж ними ріжницю не находити ніякої. Всі здають ся мені однаково міцними, рівно ароматичними (тоньший знавець може й находити ріжницю, а-ж не нахожу). Розуміє ся, я повинен у сім случаю вибрати сорту найдешевшу і єї завжди тримати ся (поки она, що часто буває, не змінить якості).

Однак на практиці не завжди так поступає ся. Многі вибирають сорту дорожню тільки через те, щоб собі і другим заімпонувати ноблею. Се глупота. (Але ся глупота стрічає ся на жаль не лиш на терені вибору тютюну).

Так як дешевші сорти ceteris paribus заслужують першенство перед дорожніми, так, ба навіть ще більше легкі перед міцними. І дуже нерозумно поступає тот, хто свому смакові причинає яке насильство. Бо смак наш є загально

справознавцем організму взгядно того, що ему прислугу чинить, а що шкодить, але і за легкий тютюн не можна всякому радити, бо призначеного до міцнішого він тільки дражнить і не заспокоює, що ясно здає ся відчуті при сильно вогнім тютюні. — Протівно, за сухий тютюн буває невипросячно міцний.

Для того повинно ся тютюн, призначений до щоденного ужитку, одержувати при звичній степені вогкості.

Як повинно ся курити?

Відповіль загальна на се ось яка: курити повинно ся так, як їсти, спати, робити, се-б то правильно. Так радять нам майже усі людські авторитети. Так раджу і я. Але з сим золотим правилом я не завжди годжу ся. Знаєте так: „нема правила без винятку“ — і „beatus ille qui... potest“). — Читатель ласкаю звинити, що тут я собі таки сам дозволю відступитись на арену.

Скільки я начитав ся та наслухав ся про ту „золоту“ правильність — і скільки то раз я собі постановляв, жити правильно, після припису найліпшої, людським розумом придуманої норми!... І які жертви в розсіджуванню причини неправильности і відмовленню собі приємностей я їй приніс! А наконєць таки махнув рукою. Оно,

*) Щаслив той, котрий... може

торговельний союз з днем 1-го січня 1897 р. Деякі часописи добачають в тім погіршене шанє для заключення угоди, однак Fremdenblatt справедливо замітив, що се була лише чиста формальність, потрібна і неминуха серед теперішніх обставин. Коли обі квотові депутати не могли прийти до порозуміння, то се вимовлене мусіло наступити. В такім самім дусі пише також Rester Lloyd, додаючи, що помимо всяких трудностей мусять таки прийти до порозуміння. На се вказує хоч би вже ся поголошка, що замість неможлимого Фалька має стати референтом в угорській депутатській квотовій меншє завзятий посол.

Угорський сойм зібрав ся на нараду. Престольна промова піднесла справу австро-угорської угоди на першій місці, але не епімнула ні одним словом про заграничні відносини. Се зчудовало декого, але на відповідну інтерполяцію відповів президент міністрів Банфі, що перед шістьма тижнями при закінченю соймових варад в престольній промові була згадка про заграничні відносини, а позаяк від того часу нічого не змінило ся, то не було жадної потреби повторяти ті слова. Вступні роботи вже почали ся і затверджено зверх 400 виборів, против котрих не було жадного протесту. Горляча дебата буде мабуть, коли прийде до одобрєня решти виборів, бо опозиція дуже рухлива в збираню материялу і взиває населєне, щоби оно подавало до відомости всякі промахи політичних властей. Ну, угорське правительство не може похвалити ся дуже вільними виборами, коли аж войско спроваджувано для порядку...

3 широкого сьвіта.

Хоч німецька рада державна веде тепер наради над бюджетом, хоч отже є досить материялу для праси, то все таки тепер німецька праса повинна лише статями про процес, який веде ся в Берліні против бар. Ліцова і Лесерта в справі тоасту російського царя у Вроцлавю. Тоді, як звісно, появил ся текст, після котрого

цар мав впевнити о своїх намірах, які мав его батько; але опісля спростовано текст остілько, що замість слова „мій батько“ вставлено „ваш дідо.“ Праса заняла ся тим, хто іменно подав фальшивий текст царської промови і з того вийшов згаданий процес. Та не фальшований текст царської промови зробив ся предметом цікавості для цілої Німеччини, а всі ті брудні справи, які виходять при сій нагоді на верх, а котрі таке ярке світло кидають на безпосереднє окруженє німецького цесаря. Задля малого обєму нашої газети не можемо подати ширшого опису того процесу, але зїзнаня шефа політичної поліції Тавіша, котрого уязнено, виказали, що поліційні агенти викликали конфлікт між міністром війни Бронсгортом і міністром внутрішніх справ Келером, а опісля старали ся також викликати непорозуміння між міністерством заграничних справ а урядом двірського маршалка. Але тут зручність міністра Маршала зробила кінець тим поганим інтригам. Який вже там буде кінець того голосного процесу, то одно певно, що німецька праса має рацію, коли про ті круги міністерські каже, що es ist faul im Staate Dänemark...

Італія гостить у себе молодого сербського короля Александра. Уже сам факт, що сербський король замешкав у королівській палаті, що в Римі тепер відбуваються ся пири в честь достойного гостя, що Александер вимінює з королем Гумбертом візити і т. п., все те вказує, що Сербія звертає в своїй політиці сильно до тридержавного союзу. Про се говоримо ще на иньшій місці, а тут лиш кількома словами сїмнемо про заключений між Італією а Абесинією мир. В сій справі запитувано італійське правительство в італійськїм парламенті кілька разів і справу обговорено всесторонно. Серед теперішніх обставин справді не оставало Італії нічого ліпшого, як заключити мир, бо навіть коли-б удало ся було присилувати Абесинію до узнаня італійського протекторату, то Італія мусіла би той свій протекторат піддержувати постійно великою армією в Абесинії, вічними походами против неминучих ворохобників, а се зменшило би було вартість протекторату до зєра. Ба, навіть тепер ще иньші африканські мешканці на півострові Сомалі нападають на італійську колонію, значить, Італія просто мусіла би цілу свою силу звернути на колонію; а в такім случаю втратила би Італія свій вплив в Європі. Тут вибір був зовсім нежиттєвий; шкода лише, що наступив так пізно.

Попереднього разу ми писали, що Іспанії веде ся на Кубі і на Філіппінах все ліпше. Коли мірити в донесєня з іспанських реформ, то дійсно не минає ні один день, щоб генерал Вейлер чи там який иньший полковник не побив

більшого або меньшого відділу повстанців. Однак иньші жєрєла подають трохи відмінні вісти. Вкортці представляла-б ся річ ось так: Генерал Вейлер знав, що сили повстанців на Кубі поділені; Гомез стоїть на вході острова, Мацео на заході. Отже старанєм Вейлера є, не допустити до сполучєня ворожих війск. Він післав малий відділ против Гомеза, а сам пустив ся в погоню за Мацеом. Але нараз звернув Гомез против головного міста Гаванни і Вейлер мусів оставити Мацео, а поспішити до Гаванни. Тепер очікує він приливу 20.000 воївків з Іспанії і гадає тоді нараз знищити повстанців. Та не знати лише, чи він не перецінив своєї сили.

В Румунії уступило нагло ліберальне міністерство Стурдзи, а наступило нове, також ліберальне міністерство Авреліяна. Для широкого сьвіта, що не обзнакомлений з подїями малої Румунії, видала ся та нагла зміна неясною, але тепер праса мало-помалу виленєє справу. В маю с. р. обжалувало румунське правительство перед синодом митрополита Генадія Петреску о ріжні провини і его засуджєно на страту митрополічної властей і замкненє в монастир. Однак притім не додержано воїх формальностей, а тим дало ся опозиції нагоду до вобованя против правительства. А що в Румунії грають інтриги і особисті амбіції ще надто велику ролю, то міністер судівництва Натєску уступив, а за ним ціле міністерство Стурдзи. Нове міністерство Авреліяна мусить ся справу поладити скоро, бо нарід зворушений сильно агітаторами, але з того зовсім не вийдуть зміни в заграничній політиці Румунії.

На Балкані змінє ся видимо ситуація в нашу користь. О Румунії вже давно знають, що она відвернула ся від Росії і відноситься ся дуже прихильно до тридержавного союзу. Тепер же поступки Греції вказують на такий самий зворот. В Греції ціла праса доказує, що іменно лише приязнь Австро-Угорціани може помочи Греції, хоч се зовсім не перешкаджає жити в мирі з Росією. Послїднє подорож грецького короля і его побут у Відні усталили ті приязні відносини і ході мабуть обговорено докладно на конференціях заміри Греції і мирні заміри тридержавного союзу. З того вийшла навіть поголошка, що Греція явно вже приступила до тридержавного союзу, однак в парламенті спростувало грецьке правительство сю вість і заявило, що Греція хоче з Австро-Угорціною жити в приязних відносинах, бо пересвідчила ся, що ся приязнь відповідає інтересам Греції. Ну, прецінь виразнійше вже не може політик говорити.

Такий самий зворот бачать тепер в Сербії. Там ще недавно сердили ся без причини

знаєте, і не дуже приманчиво бути всюди і у всім якимсь автоматом — але, ай-Богу, і добре і здорово, хотияк таким чином жите тратить всю поезію. І я твердо вірю в досконалість правильности і проповідую єї — і навіть часто єї тримаю ся. Але не всюди, але не завжди.

Що-ж?... „Дух убо бодрь, плоть же немощна.“ Так, бувало, постановив я собі спати правильно. Лягати в 9-й вечєром, а вставати в 5-й годині рано. Ну і ляжу. Так щож!... влята плоть не слухаєсь. Голова іде з злим приміром наперед: мозок виявляє щось-но чудєсну енергію мисли, і зпяти о спаню не хоче (за то рано спав бись до полудня). Мені сказали зарадитись доктора. Пустити! Всі лікарі, як би змовились, твердять мені стереотипно: „ви прототип неврастєніка. Купайте ся в зимній воді, трудіть ся тілесно, не уживайте дражних страв і напїтків, не куріть, і будете здорові.“ Я слухав сєго припису кілька неділь — і все-таки правильно спати не міг. Іноді і спить ся зо дві-три ночі (але то і вперед так бувало), а там знов які сюди Боже. Еге! подумав я: „Naturam expellat furca, tamen usque resurget.“^{*)} От що ви, добродію, забули мені сказати.

І я постановив собі, до „золотої“ правильности віднести ся, приміром як до науки математики в житю, се-би то два рази два почитати і уважати, але не завжди на стіл пускати. Бо і чимож буде мені жите, як не тягарем, коли я кожду приємність стану під-

єроувати під форму „золотої“, або найбільше милі хвилі то значно мрачити то зовсім винихати із змієту свого життя? Ось то завчасне спанє. Коли мєє єство находить ся на кульмінаційній точці сил своїх, коли я найбільшійший приймати все гарнє, красєне, добре — тоді лізь під ковдру!

Але я і забалакав ся занадто! Даруйте! — Однак може ви, дорогий читателю, гадаєте, що я мислю зникнути уже за кулієзами? Кудя там! Я що — лиш на добре розбалакав ся. А звинив ся я перед вами тільки за то, що-м за довго опуєтив із очей предмет сєго мого писаня, се-б то курєня тютюну. Але знаєте що? Я вам розповім дотично сєго предмету де-що із своєї історії. (Я і так неспосібний писати довго сухо-дидактично.) Згаджаєтесь?

— Прекрасно! Я знаю, ви ласкаві, але призначтеь, вам не подобає ся, що я такий нескромний, та висунув ся зі своєю власною історією. Таке я міг би був продовжати, приміром, історію абітурієнта, що мешкав у Грубоносого, хоть би прикриваючи нею свою власну. Ну, то щира правда. Лиш не треба забувати, що цілє змієту сєї моєї писанини є все таки поучаюча, і я думаю, що послужу річчю тим більше, коли розповім історію чоловіка, найбільше мені азаного, єупротив котрого помилка при розсуджованю фактів мусить бути рідша, ніж при других людях, котрих гадає і цілий сьвіт духовий мені о мноґо дальшій, одним сазовом історію своєї власної малости.

Та не потребує довго розводити ся. А зна-

єте чому? Моя історія з початку щось дуже подібна до історії Грубоносого абітурієнта. І я боав ся від курєня дієтати рака, або що найменьше сухоти, і я був у доктора Зоундзо і мені він радив покинути тютюн — і я покинув. Так що-ж? Від тоґди я вже покидав може з двайцять разів, і все-таки, коби здоров, курю. А минуло тому вже 12 літ, як Зоундзо поставив свою драконічну заборону. Але з того часу і сєй славний лікар набрав иньшого троха переконаня: перед кількома роками позволив він мені курити із-рідка. І я его ради слухаю дуже радо, бо-м вислідив через довголітню практику, що чим рідше ся курить — тим ліпше оно смакує і менше шкодить.

Штука — курити зрідка.

Згадати — сказати, се ще не зробити. Зачати курити нараз рідше як звичайно — се не так дуже легко, як може кому адає ся. Коли хто приміром задумає перед обідом, після обїду сигарко вислімінувати — то єя сама гадка вже готова єму забавити цілий обід. Ту найліпше, ніколи вперед не рішати, о котрій порі треба би курєне випустити, чи пр. по каві, чи по обїді, чи коли там; аж перед самим курєнем постановляє ся не курити, а щоби занадто не відчувати неприємности, бере ся за якєсь приємнє занятє (я звичайно іду на прогулку). Так забуває ся про курєне дуже скоро.

Врешті як хто має курити і коли — о тім взагалі тяжко щось постановити, то повинен рі-

^{*)} Виженєш природу дверима, а она вікнами вернє.

на Австрію, ба, торговельний трактат був захищений, але вінни такі побідила здорова гадка за поміччю впливу самого короля Александра. В слід за тим наступила подорож короля до Відня і Риму, а ся обетавина безперечно причинить ся до скріплення сей приязни. В Сербії вказують під сю хвилю ліберали і радикали користі, які має Сербія з приязни Австрії. Взагалі зачинають відносини в Сербії помалу усталювати ся, а тим самим є надія, що не так скоро удасть ся російським інтригам звернути Сербію з її теперішнього напрямку.

Навіть Болгарія, та — як єї вже звали — російська агентура щось відвертає ся від Росії і хоч прихильник Австрії міністер війни Петров уступив, то таки говорять, що відносини між Болгарією а єї „спасительною“ Росією пеують ся, що в Болгарії протеґують теґер прихильників Стамбулова — а се значило-б зворот пеабиякий. Та покищо про се годі ближше писати, треба почекати на докладніші вісти.

З Туреччиною як була біда, так і є. Розрухи трохи притихли, турецьке правительство піби бере ся за переведене заповіджених реформ, але нитки рвуть ся, нема енерґичних людий, котрі би зробили лад. Міжтим праса розправляє над тим, чи би не дати європейським кораблям вільний переїзд через Босфор. Російська праса очевидно обстає за таким правом лише для Росії, але до того не прийде, бо чейже європейські держави будуть знати удержати свій авторитет. Однак сказати-б примду, нам здає ся, що з тої тишини готов вийти великий шум, під час котрого Туреччина піддасть ся против своєї волі операції, котра може для неї бути убійчою...

НОВИНИ.

Чернівці, дня 8-го грудня 1896.

Впр. митрополита Чуперковича запрошено з наказу президента міністрів гр. Баденіого, що-би заняв своє місце в палаті панів.

При громадских виборах з черновецких передмість Калічанки, Клокічки і Горечи вибрано вчора проф. Бумбака і надуч. Кантміра 115 взагледно 138 голосами на 182 голосуючих. Контр-кандидат Воронка остав з 72 голосами в меншости.

Проба навернення на Буковині. Львівський вірменсько-католицький архієпископ Ісаакович вїслав до всіх греко-православних Вірменів на

плати стан его здоровья. Тому то я ніяк не хочу виставляти ту якусь норму для всіх. Бо то би замість помочи тільки хіба зашкодило, тому що людина природа за спільний гнет звичайно в ніяким напрямі не зносить.

Я поступаю так. Десь-колись покидаю курити зовсім, однак з виразною на другім місці гадкою, що то не на щораз (бо так оно менше пригноблює). І витримаю якийсь час. Потім „позволяю“ собі 1—2 сигари дежно. І благотворний успіх буває тут разичий. Коли би я замість звичайних своїх 7—8 денних сигарів схотів раптом курити лишень 1—2 — то се годі би стерпіти. Протівно, після кількатижневого посту організм за таке поступованє дуже вдячний. Оно правда, піст коштує троха перемагає себе. Але піст в домієстві гібієни річ не до випущеня. І сто раз ліпше живатись з ним з власної волі, чим против волі. — Та і сїм буде пізнійше ще кілька слів.

Штука — курити мало.

Здає ся комусь, що він курить за много, і коли не хоче ся, або за прикро курити єму рідше, то нехай спробує курити менше. Замість цілого сигара най спробує курити лишень пів, або три чверти. Се важне особливо для тих, що відчувають неприємність при кінці куреня, коли решта горючого тютюну буває за надто міцна. (Против єї неприємности, котра, тому що решта курячого ся тютюну переповнена нікотинном,

Буковині німецький лист з просьбою, щоб они повернули до зона католицького костела і признали потребу уніі.

Новозаснована філія „Просвіти“ в Бібрці уряджує з нагоди своїх перших загальних зборів дня 10-го с. м. концерт в сали ради повітової при співучасті „Львівського Бояна.“

Руский народний театр переїхав зі Снятина до Калуща, де в середу розпочне ряд представлень, котрі будуть відбувати ся кожного вівторка, четверга, суботи і неділі.

Про еміґрацію Галичан до Босни пише „Gazeta handlowo-geograficzna.“ Щось кількадесять мазурських родин прибуло до містечка Брод і жде від довшого часу на наділеня ґрунтами. Босанське правительство побачило ся в клопоті, бо не має ні такої скількості відповідних ґрунтів, ні потрібних на колонізацію фондів. Повторила ся в мініатурі історія масової еміґрації до Бразилії. Серед еміґрантів появили ся слабости і голод. Тільки неясно, що посідали більші фонди, дістали землю межі містами Банялюкою і Градиским, побіч німецької колонії Віндгорст. Другі мусіли опустити Босну. Часть їх вибрала ся до Бразилії, а часть закупили собі візки і коні, вертає через Угорщину домів. Так скінчила ся сумна еміґрація до Босни, яку викликали мабуть лиш звичайні чутки, що мовляв, в Босні даром дають землю. А чутки такі могли прийти до Галичини навіть з самої Босни, де від кількох літ існують вже малі галицькі колонії — руска в банялюцькій „окрузі і мазурська в околиці Цесиница.

Сплетні в „Ділі“ і „Галичанин.“ Зі Львова пишуть нам: Обі названі газети славні з того, що люблять „істребляти“ всяких Барвінчуків, причім не перебирають в средствах. Минувшого місяця дня 17-го відбувалось віче в Сокалі. Львівська „Народна Рада“ вислала туди одного „великого“ свого політика, а ще більшого аматора зелених столиків з рефератом про політичне положенє Русинів. Реферат той, повний фраз, плачу, нарікань, плюгавленя посла Вахнянина подобав ся „плаксивій“ публічній вічевій, а один з вічевиків кликнув: „Вахнянина боїть ся нас, не прийшов між нас, хоть єсть нині на весілю в Ульвівку.“ Сей оклик подало „Діло“ певно з вдячности для свого довголітнього співробітника посла Вахнянина без великих застережень, хоть знало дуже добре а газет польських і німецьких, що посол Вахнянин занисаний до голосу в справі обезпечень від огню і що як раз в тім часі мав промовляти, а тим самим не міг явитись ні на вічу в Сокалі, ні на весілю в Ульвівку. За сплетнею в „Ділі“ пішов спільник консолідаційний п. Романчука „Галичанин“ і в кілька день

та иншими шкідливими продуктами розкладаючого ся листя, і здоровако дуже шкідлива, можна тим, що любять курити із файки, порадити, аби справили собі так звану файку для здоровья (Gesundheitspfiffe) виложеноу в середині асбестом.

На єю методу абстиненційну я роблю уважними найбільше тих, що призначились курити в ночі в ліжку, привычка дуже не гарна, а тяжка до поконання.

Коли повинно ся курити?

Так як о звисних порах дня сїдаємо до їди, так повинні ми звичайно курити о звисній годині. Се най буде нам правилом. Курити-ж зверх єго порядку, — то треба уважати вже винятком, котрий не повинен за густо повтаряти ся. Так вдоволимо і золотій правильности і ще дечому.

Я приміром курю звичайно чотири рази дежно, завжди сейчас після прийнятя їди. Иноді вставляю інтермеццо. Але то у мене вже винятки. Сильнійші курці можуть вставляти приміром правильно два інтермеццо. Таким чином получат ся і для куреня звисний порядок, котрий завжди і всюди повинен бути.

(Конець буде).

пізнійше подав новинку п. з. „Неудалая овація“, в котрій доносить, що на весілю в Ульвівку зібрало ся 15—20 паробків з патиками, що хотіли устроїти послова Вахнянини „овацію.“ Однак пос. Вах. занюхав сю „овацію“ і утік з дороги до дому. Паробки не хотіли вірити господареві дому, що посол Вахнянин на весілі не прибув і розійшлись домів, переконавши ся про се наочно. — Тільки „Галичанин!“ Розумієсь, що ціла історія від початку до кінця видумана, що може посвідчити хотьби господар дому на весілю в Ульвівку, о. Ковшевич. Все оно характеристичне, яким оружєм воюють наші „опозиційні“ органи. Подібна совістність в доношеню „фактів“ можлива хіба у нас в тій „Halb-Asien“ — Галичині.

Краєві сойми мають після найновіших вістий з Відня зійти ся дня 28-го грудня для ухваленя бюджетової провізорії. Рада державна зійде ся по різдвяних єрних дня 4-го січня на наради, а по ухваленю бюджету буде розвизана. Докладніших вістий про буковинський сойм ще нема.

Газетний стемпель. Сей податок для придушення правдивої прасової свободи, котрий ще лише в Австрії певно не на єї честь існує, становив предмет багатьох інтерпеляцій, резолюцій і пильних внесень в раді державній. З яким успіхом, доказує перша сторона нашої газети. Минувшого четверга підніс єю справу знов пос. Рус. Сим разом пішла справа ліпше. Пос. Рус. внісє таке пильне внесенє: 1.) Постанову прасового закона з 17-го грудня 1862 § 23 змінє ся остільки, що викликуванє, роздаванє і продаж друків є вільне; 2.) Стемпелний податок, який доси оплачувало ся від газет, оповіщень і календарів, зносить ся; 3.) сей закон важний від 1-го лютого 1897 р. Хоч міністер судівництва тому дуже опротивляв ся, відославо внесенє що-до знесеня газетного стемпля до бюджетової комісії, а що-до свободи колыпортажі до прасової комісії з тим, що обі комісії мають палаті до 14 днів здати справу про се внесенє. Є надія, що внесенє пос. Руса буде прийняте, а тоді стане всім редакціям троха легше.

Справа нападу опришків на кн. Віндішґреца, о котрій доносили ми після насінвських телеграм представляє ся тепер трохи инакше, як єнершу. Розбійничого нападу не довершено в лісї, ні в тунелі, ні на проході, лише в гостинниці, в котрій князь замешкав. Она стоїть на горі Монте д'Оро, високої на 1,200 метрів, на дорозі з Аяччіа до Вастії. В неділю дня 26-го падолиста появило ся перед гостинницею трех людий уоружених в рушницї, ножі і револьвери. Питали о кн. Віндішґреца і хотіли кінце а ним бачити ся. Ім сказали, що князь ще спить, але дивні гості не дали ся відправити. Протівно, один з них відіхнув послугача і вбїг до коменати князя. Тут зажадав від напалоханого грошій. Князь прикликав д-ра Мадого, котрий проводив его в тій подорожі і просив его, щоби виїмив монетку з гріними і дав напастиникови яку квоту. Скоро лише опришок побачив монетку, впривав єї докторови з рук і утік. В монетці було 4.000 франків. Австро-угорський консул в Аяччіо зараз виїхав до Віццавони, щоби разом з корсиканськими властями глядати за опришками.

Виграв заклад. В чеськім місті Наході заложив ся один купець, що в гостинниці буде танцювати з медведем, котрого привіз якийсь циган на ланцуху, а по танці поїдає єя з вуйком“. Спершу ішло сьє-так, медвідь танцював, доки купець хотів, коли-ж при кінці поїдував „улюбленого“ медведа, упав з страпним криком на землю. Прикликаний лікар динше з трудом встиг привести нещастного до притомности. Медвідь відгриз єму шийний нє.

Епілоґ катастрофи на Ходиньскім полі в Москві. Міністер царского двору видав такий указ: „Сновняючи найвише розпорядженє з дня 15-го падолиста с. р., виражаю нагану без записани єї до стану єдужби, урядникови до єноциальних припоручень при міністерстві царского двору, дійсному совітникови державному Бєрови, що заряджав окремим виділом порученого міністерства, за недбаїсть, викриту єдством в справі нещасної пригоди на Ходиньскім полі дня 18-го мая.“

Наклад невеликий; купуйте
чимскорше!

ліч з двома фронтами, в Чернівцях панська ул. ч. 35 і ул. вірменська ч. 2., з 11 кімнатами, 2 кухнями і ґрунтом до забудовання. На домі заін-табульована бук. щаднича каса на суму 6.000 зр. Дім продає ся з вільної руки під дуже корист-ними умовами. Близші поясненя подає п. офі-ціаль Гюян у краєвім виділі. (3—4)

3 пересылкою почтовою 7 зр. 30 кр.

для кожного, головне для всіх П. Т. урядів, торговельників і ремісників, бібліотек, студентів і приватних людей є повідомлене, що існуюче тут уже від багатьох літ, на крайній виставі в Чернівцях 1886 р. визначене почесним призначенням

тепер через набуте найновіших машин, письм і інших знарядів значно поблизило ся і тому свій локаль перенесло на вулицю ратушеву ч. 12, другий вхід також від вулиці левиної ч. 11.

Заразом приступив доволітний фахівець, нан Еміль Канюк, яко спільник сего перецелінячого заведе-
дєні і тепер оно зможе під новою фірмою.

—о Кароль Кобжинський і Еміль Канюк о—

а вправданим персоналом всі фахові роботи, як опрацьовані книжки, роботи галатерійний, друг на стижки до мінців, окрасу до гачтованні, ручний робіт і т. д. для П. Т. урядів, шкіл, бібліотек і приватних людей по найнижчих цінах як найліпше і як найкороче доставляти.

Проекти о даскаві замовлення

3. **МОВАЖАНЕМ**

8-10

Кобжинський і Канюк.

у Львові ул. Валова ч. 11.

перше і одинокє руске товариство асекураційне, припоручене Веч. Духовенству і всім вірним через Вирєсєв. Митр. і Преосєв. Еп. Ординарияти всіх трєх галицких Епархій, обезпечає будинки, скот, господарскі знаряди, збіжє в зерні і солоді, сіно в стогах і будинках против шкідл. огне-вих за можливо найнижшою оплатою.

Шкоди ліквідують ся і виплачує ся сейчас по пожежі, а договори заключені з першими Товариствами контрабандними подають „Дністрові“ можливість обезпечувати і виплачувати і найвищі суми.

Полюс „Дністра“ приймає банк краєвий у Львові при позичках іпотечних.

На жите можна обезпечати ся через „Аністер“ після всіх можливих комбінацій в товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористийшіи уеліка і видає поділи і квіти в рускім языкі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“, створене зареєстроване з обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третіх осіб **вклади** до опроцентовані **по 5 процент**. Гварантія сільконила. Удѣли по 50 коп. Позички удѣляють ся тільки власникам реальностей, відданих від татарів, за порукою двох членів. З позичок відтисає ся десята часть на удѣл.

Зголошення о уділені агенції в місцевостях, де "Дністер" не в заступлений, приймають ся.

Мають! Добре, то кажіть собі чимекошче приєздити найновіший цінник, щоби собі вибрати відповідну скринку для доповнення.

Не мають! Ну, то вже крайня пора написати поштівник кореспондентку під адресою: F. Ad. Richter et Cie in Wien, I Operng. 16, бо в тім багатому ілюстрованім поштівнику знайдете і опис, скриньки з камінцями і опис, як найліпше доповідати ту скриньку а також численні подяки дуже урадованих родичів, що з власного досвіду пізнали і цініли дуже високо виховуючу цінність, сеї скриньки в камінцях.

Єї можна дістати по ціні 40, 75, 90 кр. аж до 6 зр. і більше
у всіх ліпших skleпах з забавками.

Купуючи треба брати лише екранки зі знаком як о р, бо всі екранки без того знаку фальшовані.

F. Ad. Richter et Cie.

Erste österreichisch-ungarische kaiserl. und königl. privil.
Steinbankasten Fabrik
Kontor u. Niederl.: I. Operng. 16. Wien XIII/1 (Hietzing).
Rudolfstadt (Thür.), Otten, Rotterdam, London, New-York,
215 Pearl-Street.

Новина! Забиви до міряня терпеливості і товариські іграшки „явор“;
О їм близько в поринку.

Друкарня „Рускої Ради“.

Перша на Буковині

в Чернівцях,

в Народнім Домі

при улиці Петровича ч. 2.

приймає всякі роботи друкарські
в мовах рускій, польській і німец-
кій. Добір букв великий.

Роботи виконує ся скоро, солідно і дешево.

Русини! удавайте ся з роботами
до своєї рускої друкарні!

важный з днем 1-го мая 1896 після середно-європейського годинника.

[illegible]

Підчеркнені числа означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано. — Середньо-європейський час різнить ся від львівського о 36 мінут, а від черновецького о 44 мінут; коли на залізниці є 12 год., то на львівськім годиннику є 12 год. 36 мін., а на черновецькім 12 год. 44 мінут.

Видає товариство **„Руска Рада“** в Чернівцях.

За редакцію відповідає **Осип Мановей.**

З друкарні „Рускої Ради“ в Чернівцях під зарядом Осипа Бучканича.

